

*fel a várost és a mellettem fekvőt
a postás idegen nyelven gagyogott a szomszédnak.*

*És akkor újabb kép kicsivel életlenebb
egy kórházban sétálunk ketten
a falon sok rajz vagy fotó és
hogyan ennek itt van vége
ezt ismételted unos-untalan
aztán a lakópark és a téli sötét
egy férfi kiordít az ablakon de nem értem
üres az udvar a szemben lévő négyemeletes
sorház középső épületének második emeletén
valaki úgy hallgatja a metronómot mint Schubertet
végül nem is érthetünk meg mindent
ez persze legalább két különböző dolog
a metronóm a szintiszta ütem
csak ne lennék ilyen egyedül.*

TÓTH KRISZTINA

Bodza

*Kivágtam a bodzát
ezt is te ültetted
nem fog integetni
széles tenyerével*

*nem nőnek majd rajta
fekete bogyók hogy
lila ütésekkkel
pettyezzék a földet*

*nem fog kiszáradni
tetvesedni sem fog
egy gyökere van csak
amit el nem értem*

*az az egy gyökér a
kerítés alatt fut
ásóval kapával
se tudtam kiszedni*

*ha mégis kihajt majd
a jövő tavasszal
nem tudom nem tudom
akkor mit csinállok –*